

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 22 april 1918 kl. 1/22 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från eller restitution av tullavgift för åtskilliga materialier och skeppsförnödenheter för pansarbåten Sverige.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Hammarström, Röing, Ollas Ericsson, Jacob Larsson, Lyckholm, Elof Ljunggren, Bäckström, frih. Fleming, Östberg, Wijk, Nilsson i Bonarp, Holmström, Jonsson i Hökhult, Rune, Nilsson i Kristianstad, Bergman, Forssman och Jönsson i Boa.

I proposition, nr 214, av den 2 april 1918, som hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen medgiva, att — utan hinder av det i § 12 mom. 1 b) av tulltaxeförordningen enligt dess lydelse före utfärdandet av förordningen den 19 juni 1917 stadgade villkor — befrielse från eller restitution av tullavgift må få åtnjutas för sådana från utrikes ort införda, för pansarbåten Sveriges nybyggnad använda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, som angivits till förtullning högst fem år före den 25 oktober 1917.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för detta förslag, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet.

Utskottet.

Omförmälda § 12 av tulltaxeförordningen lyder i nu ifrågavarande delar sålunda:

§ 12.

1. Den, som här i riket verkställt nybyggnad — — — — av fartyg av mer än 40 tons avgiftspliktig dräktighet — — —, äge att för därvid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter — — — —, restitutionsvis återbekomma den erlagda tullavgiften eller i det fall, att — — — tullavgiften icke blivit erlagd, utan allenast säkerhet för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande under villkor:

b) att det fartyg, till vilket artiklarna användas, inom fem år från dagen för deras angivning till förtullning styrkes vara i fullfärdigt skick;

Denna lydelse äger ifrågavarande författningsrum sedan ingången av år 1918 enligt förordningen den 19 juni 1917. Genom sagda förordning gjordes den förändring i förut gällande bestämmelser, att tiden, inom vilken fartyg, varom nu är fråga, skulle styrkas vara färdigt, förlängdes från tre till fem år, från tullangivningsdagen räknat.

Av det i förevarande proposition återopade statsrådsprotokollet inhämtas, att den utsträckning i tiden för tullrestitution eller tullbefrielse, som sålunda stadgats genom förordningen den 19 juni 1917, icke är tillämplig å materialier och skeppsförnödenheter, som införts från utrikes ort för den under år 1917 färdigställda pansarbåten Sverige, samt att vid tillämpning av den tidigare gällande tidsbestämmelsen i ämnet, tre år, sådan förmån för nu ifrågavarande materialier och skeppsförnödenheter skulle få åtnjutas endast delvis.

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna finner emellertid utskottet billighetsskäl böra föranleda, att statsverkets formella rätt icke här utnyttjas, synnerligast som fartygets slutliga färdigställande synes icke hava ankommit på dem, vilkas rätt nu är i fråga, och dessa sålunda varit förhindrade att i förevarande hänseende vederbörligen bevaka denna sin rätt.

Det medgivande, som nu alltså torde böra av riksdagen lämnas, anser utskottet lämpligen böra erhålla den i den kungl. propositionen föreslagna formen, och får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen må, med bifall till ifrågavarande proposition, nr 214, medgiva, att — utan hinder av

det i § 12 mom. 1 b) av tulltaxeförordningen enligt dess lydelse före utfärdandet av förordningen den 19 juni 1917 stadgade villkor — befrielse från eller restitution av tullavgift må få åtnjutas för sådana från utrikes ort införda, för pansarbåten Sveriges nybyggnad använda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, som angivits till förtullning högst fem år före den 25 oktober 1917.

Stockholm den 22 april 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.